

Tóm lược Bài chia sẻ Lời Chúa trong buổi Cầu Nguyện cho Linh hồn Bà Cố Isave Ngô Đình Thị Hiệp

*Tại nhà thờ Metropolitan, Bankstown, Sydney, Australia
Tối Thứ Tư 03.02.2005*

“Nếu hạt giống rơi xuống đất mà không chết đi nó chỉ tro troi một mình. Nhưng nếu chết đi, nó sẽ sinh nhiều hoa trái.”

Là những người đến từ một quốc gia nông nghiệp, chúng ta có thể cảm hiểu dễ dàng hơn dụ ngôn này. Cha ông chúng ta cày sâu cuốc bẫm để có được hạt thóc nuôi con. Từ hạt giống được gieo đi cho đến mùa gặt hái, đã biết bao mồ hôi nước mắt được tưới đượm trên những đồng ruộng thân yêu. Trong cuộc sống tha hương, dù không phải vất vả nắng mưa trên ruộng đồng, chúng ta cũng “cày sâu cuốc bẫm” trong các công xưởng và sở làm để đánh đổi mồ hôi nước mắt, mang lại từng chén cơm đĩa cá trên bàn. Chúng ta chắc cũng hiểu được đôi phần việc chết đi và sinh hoa kết quả gắn liền với nhau như thế nào.

Đầu thập niên 1980, trong một số thành phố lớn trên thế giới, có cuộc triển lãm kho tàng của King Tut, một vị Pharaô trẻ của Ai Cập. Bên cạnh kho tàng châu báu được trưng bày có một lọ đựng các hạt giống đã nằm tro troi suốt cả 3000 năm. Các nhà khoa học đã thử gieo các hạt giống ấy vào trong một nhà kính. Với đất đai màu mỡ, ánh sáng dinh dưỡng, nước tưới đêm ngày, hai tuần sau, những hạt giống đó đâm chồi nảy lộc, mang lại sự sống mới cho hàng trăm hạt thóc khác sống tươi nở bên cạnh những vòng vàng đá quý - dù cao giá vẫn không triển nở được một li nào.

Sự sống thật quý giá và cao cả, nhưng nó chỉ có giá trị thật khi được đánh đổi bằng một cái chết cho chính mình. Từ ông bà cha mẹ cày sâu cuốc bẫm trên đồng ruộng Việt Nam thân yêu đến chúng ta vất vả lao động trong các hãng sở nước ngoài hôm nay, chúng ta cảm hiểu thâm sâu - nhiều khi với nước mắt âm thầm tủi nhục - bài học sống chết của dụ ngôn này, để con cháu chúng ta có được cuộc sống dồi dào no cơm ấm áo hơn.

Suốt đời Bà Cố Isave cũng trải qua những gian truân vất vả như vậy để đem lại sự sống dồi dào cho các thế hệ mai sau. Bà hiểu rõ Lời Chúa, để sinh nhiều hoa trái - không phải là hoa trái vinh hoa tiền bạc phú quý trên đời, nhưng là hoa trái của yêu thương, tha thứ đùm bọc lẫn nhau - Bà phải chết đi thật nhiều cho chính mình. Một điển hình rõ rệt là việc chịu đựng tha thứ cho những người gieo tang tóc cho gia đình ruột thịt mà không một lời oán hận trách than. Được may mắn có vài dịp gần gũi với Bà, tôi nhận thấy nơi Bà một sức chịu đựng bền bỉ, một cuộc sống nội tâm thật êm đềm phong phú sâu xa. Có lẽ hơn rất nhiều người, Bà Cố thấu hiểu Lời Chúa trong đoạn Phúc Âm của Thánh Gioan hôm nay.

Thánh Gioan chia Phúc Âm của ngài thành hai phần rõ rệt. Mười hai chương đầu là Sách Các Dấu Chỉ ghi lại những sự việc Đức Giêsu đã nói đã làm. Các chương sau là Sách Vinh Quang, một vinh quang Phục Sinh chỉ đến qua đau thương của cái chết trên thập giá. Vinh quang khác biệt với các vinh quang phù vân của con người; không phải là vinh quang của những ngày đấng quang đại lễ, yến tiệc tung bừng, nhưng là vinh quang mờ lỏi cho thánh ý của Chúa Cha được thực hiện. Vinh quang của Ngôi Lời nhập thể chính là cái chết tức tưởi trên thánh giá của Ngài. Càng gần cái chết bao nhiêu thì Ngài càng tỏa sáng vinh quang của Cha Ngài bấy nhiêu. Vinh quang của

Thiên Chúa chính là vinh quang của người thí mạng sống cho người mình yêu. Chúa Giêsu đã hiểu rõ chân lý ấy, và một cách cụ thể, Ngài đã thí mạng vì yêu cho chúng ta được sống qua cái chết của mình trên thập giá. Qua suốt hơn một thế kỷ Bà Cố Isave như cảm nhận được chân lý ấy trong cuộc sống rất đau thương và đầy biến động của chính mình. Trước các bất hạnh dồn dập xảy đến cho đại gia đình, Bà âm thầm nhẫn nhục không một lời than trách kêu ca. Trong những tháng năm thành đạt, Bà cũng không hề đề cập đến những may mắn của gia đình. Bà âm thầm chấp nhận các ý định của Chúa xảy đến trong cuộc đời. Bà kín múc sức mạnh đó qua lòng sùng kính Bí Tích Thánh Thể và cuộc sống thân thiết với Mẹ Maria, những nền tảng vững chắc cho cuộc sống tâm linh của mình. Bà chết cho mình hằng ngày, vì Bà biết rõ, chỉ có chết đi cho mình thì mới đem lại cuộc sống dồi dào cho những người chung quanh. Và giờ đây, khi thân xác của Bà đã nằm xuống, tôi tin rằng đó chính là lúc hoa trái hy sinh của Bà sẽ đâm chồi nảy lộc trong cuộc sống của mỗi người chúng ta.

Qua buổi lễ cầu nguyện đêm trước Thánh Lễ An Táng này, chúng ta cùng đến để chia sẻ nỗi buồn của nhau (mourning), để cầu nguyện cho nhau (praying), và để tưởng niệm (commemorating) những hồng ân trong cuộc sống của người quá cố. Một cách cụ thể để tưởng niệm và vinh danh Bà Cố Isave, là chúng ta có thể chọn một gương sáng nào đó của Bà như kiên nhẫn, chịu đựng, khoan dung... để trau dồi phát triển trong chính cuộc sống của mình.

Chúng ta biết Bà đã được Giáo Hội trao tặng Đệ Nhất Đẳng Bội Tinh Huân Chương Thánh Sylvester, một huân chương do Đức Giáo Hoàng Grêgôriô thứ 16 (1841) lập ra để tưởng thưởng cho những ai có công phục vụ và bênh đỡ Giáo Hội. Bà Cố Isave đã không phục vụ và bênh vực Giáo Hội qua những công trình nổi bật lớn lao. Công trạng của Bà chỉ đơn thuần là đã âm thầm sống tối đa tinh thần Tám Mối Phúc Thật, sống theo lời Kinh Hoà Bình của Thánh Phanxicô.

Một trong những biểu tượng chúng ta dùng trong buổi cầu nguyện hôm nay là cây nến Phục Sinh. Cây nến bao gồm ba chức năng rõ rệt: toả sáng, thiêu đốt và sưởi ấm. Nó chỉ thực hiện ba chức năng này khi nó phải biến thể toàn vẹn, từ thể đặc qua thể lỏng và thể khí. Biểu tượng này lột tả một cách tích cực Lời Chúa trong Thánh Gioan hôm nay: Hạt giống phải chết đi mới sinh nhiều hoa trái. Nến sáp phải tan đi mới cho được ánh sáng và hơi ấm. Trong cuộc sống của mình, Bà Cố Isave nhiều lần đã phải tan biến đi để ánh sáng và hơi ấm của tình yêu Chúa có thể lan toả đến những ai cần đến Bà.

Khi tụ họp đến đây trong buổi tưởng niệm này, chúng ta cầu nguyện để cùng noi gương Bà Cố, như Bà đã noi gương các tiền nhân, nhất là Mẹ Maria: biết chết đi cho mình mỗi ngày để Chúa sống lại dồi dào trong tha nhân. Như thế khi chết đi, chúng ta cũng sẽ được trở thành hạt giống “đã biến thể” mang lại nhiều hoa trái cho mọi người. Amen.

LM Joachim Lê Quang Hiền